

ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΟ

ΓΙΓΝΕΣΘΑΙ

**ΤΟ ΕΠΙΣΗΜΟ ΕΝΤΥΠΟ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ
ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΝΩΣΕΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ (F.E.U.)**

Τζωρτζ 10 & Χαλκοκονδύλη - Αθήνα 106 77 • ΕΤΟΣ 2^ο - Τεύχος 4^ο • ΙΟΥΝΙΟΣ - ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2000 • ΤΙΜΗ 1 ΔΡΧ.

*Ο πυροσβέστης γνωρίζει καλά ότι η Δικαιοσύνη
δεν αρκεί για να εγγυηθεί την προστασία
των ανθρώπων και των αγαθών.*

**Χρειάζεται επιπλέον
και η θυσία.**

Γ. Πανούσης

ΓΚΑΤΣΟΣ ΗΛΙΑΣ

Του Νικολάου Γ. Διαμαντίδη
Επιπυραγού Π.Σ. - Νομικού
Προέδρου του Δ.Σ. της Ε.Α.Π.Σ.

ΤΡΑΓΩΔΙΑ - ΕΦΙΑΛΤΗΣ - ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ - ΘΡΗΝΟΣ - ΕΓΚΛΗΜΑ
Είναι μερικές από τις λέξεις που χρησιμοποιήθηκαν για να περιγράψουν αυτό που έγινε φέτος το καλοκαίρι με τις δασικές πυρκαγιές. Φυσική καταστροφή που δεν έχει προηγούμενο.

ΩΣ ΠΟΤΕ; ΠΙΑΤΙ; ΤΙΣ ΠΤΑΙΕΙ; ΑΠΟ ΠΟΙΟΥΣ; ΚΙ ΥΣΤΕΡΑ ΤΙ;

Είναι μερικά από τα μεγάλα ερωτήματα που αναδείχθηκαν και περιμένουν απάντηση.

ΑΚΡΑΙΑ ΚΑΙΡΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ !!! ΚΥΒΕΡΝΩΝΤΕΣ ΚΑΙ ΚΥΒΕΡΝΟΜΕΝΟΙ, ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΕΣ & ΔΑΣΙΚΟΙ, ΦΙΛΟΤΙΜΟΙ & ΑΔΙΑΦΟΡΟΙ, ΑΘΩΟΙ & ΕΝΟΧΟΙ, ΗΡΩΕΣ & ΔΕΙΛΟΙ, ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΕΝΟΙ & ΑΣΥΝΤΟΝΙΣΤΟΙ, ΣΧΕΤΙΚΟΙ & ΑΣΧΕΤΟΙ.

Όλοι σ'ένα πανηγύρι λέξεων, εννοιών και δικαιολογιών στο κυνήγι των εντυπώσεων αρκεί να "κρύψουμε το ντορό" και επί της ουσίας "μηδέν". Η κατάντια των άλλων αντί να αποτελεί παράδειγμα προς αποφυγή, αποτελεί άλλοθι για τη δική μας κατάντια.

Μόνο που φέτος εκτός από κουφάρια δένδρων η καταστροφή άφησε πίσω της νεκρούς ανθρώπους.

Νεκρούς Πολίτες, Νεκρούς Αεροπόρους, Νεκρούς Πυροσβέστες. Χάσαμε τον Διοικητή μας, τον Άξιο και ηρωικό φίλο και συνάδελφο Διοικητή της Π.Υ. Σπάρτης Αντιπύραρχο Ηλία Γκάτσο. Χάσαμε τον εξαιρετικό Αξιωματικό της Πολεμικής μας Αεροπορίας και πιλότο Πυρ/κών Αεροσκαφών Επισμηναγό Ιωάννη Μιλιανά, γιό Πυροσβέστη και αρωγό του πυρ/κού έργου. Η συμμετοχή του στις ασκήσεις των Δοκ. Πυροσβεστών στις Σχολές των Βιλιών ήταν παράδειγμα θάρρους και η συμπεριφορά του έδινε νόημα στις λέξεις ήθος και συνέπεια. Χάσαμε ακόμα δύο νέα παιδιά Αξιωματικοί και αυτοί της Πολεμικής μας Αεροπορίας τους Υποσμηναγούς Ιωάννη Καρασάββα και Αθανάσιο Μπεσαλέμ. Δύο παιδιά που θέλανε να δώσουν πολλά για την Πατρίδα αλλά δυστυχώς δεν φανταζότανε ότι τόσο γρήγορα θα δίνανε τα πάντα. Η Πυροσβεστική οικογένεια θα τους θυμάται και θα τους τιμά.

Δεν τους αρκεί όμως μόνο μνήμη και τιμή, οφείλουμε να εντατικοποιήσουμε τις προσπάθειές μας και να βελτιώσουμε την αποτελεσματικότητά μας.

Εδώ και χρόνια πλέον οι καλοκαιρινές πυρκαγιές αποτελούν μόνιμο φαινόμενο. Δυστυχώς όμως ενώ όλοι στην Πολιτεία μιλάνε για το σύστημα αντιμετώπισης των δασικών πυρκαγιών, την βελτίωσή του, την ενίσχυσή του, τον συντονισμό και άλλα, μεγαλόσημα, το μόνο που βελτιώνουν είναι οι δικαιολογίες τους, ενισχύουν τη σύγχυση και συντονίζουν..... συντονίζουν..... συντονίζουν.

Το επόμενο όμως καλοκαίρι το μόνο γρανάζι του συστήματος που θα λειτουργεί, κι αυτό όχι όπως θέλουμε αλλά όπως μπορεί, θα είναι το Πυροσβεστικό Σώμα και θα είναι ή το άλλοθι του "κοινωνικού προσώπου" και της οργάνωσης της Κυβέρνησης ή το εξιλαστήριο θύμα, το ασυντόνιστο, το ανύπαρκτο κ.τ.λ. Όπως συνήθως τίποτα από τα δύο δεν συμβαίνει και η αλήθεια είναι κάπου στη μέση.

Όταν λοιπόν μιλάμε για σύστημα δασοπυρόσβεσης μιλάμε για έναν ολόκληρο μηχανισμό με πολλούς συμμετέχοντες. Για μια μηχανή που πρέπει όλα της τα γρανάζια να είναι στη σωστή θέση καλά

συντηρημένα και να δουλεύουν με εντολές και όχι όπως θέλουν, όταν θέλουν και όποτε θέλουν. Ένα σύστημα που οι συμμετέχοντες έχουν παράλληλη και συντονισμένη δράση χωρίς να συγχέονται τα καθήκοντά τους, οι αρμοδιότητές τους και οι αποστολές τους.

Η κεφαλή αυτού του συστήματος είναι φυσικά η Κυβέρνηση αυτή που τελικά έχει και την ευθύνη λειτουργίας του Κράτους και θα εισπράξει και το όποιο πολιτικό κόστος.

Σε αυτό το επίπεδο βλέπουμε ότι έχουμε συναρμοδιότητα 4 - 5 Υπουργείων χωρίς να είναι διακριτό ποιος έχει το γενικό πρόσταγμα και την τελική ευθύνη, το Υ.Δ.Τ ή το Εσωτερικών. Τις επιτυχίες τις παίρνει και τις προπαγανδίζει το Εσωτερικών, τις αποτυχίες τις φορτώνεται το Δημόσιες Τάξης. Αντιλαμβάνεστε τι μπορεί να σημαίνει αυτή η συναρμοδιότητα τόσων Υπουργείων για το σχεδιασμό, τον συντονισμό και την οργάνωση σε σχέση πάντα με την Ελληνική πραγματικότητα της Δημόσιας Διοίκησης και γραφειοκρατίας. Αυτό όμως αντί να αποτελεί ένα δεδομένο που πρέπει να διαχειριστούμε, είναι η δικαιολογία για να μην κάνουμε τίποτα ή για να λέμε ο καθένας ξεχωριστά ότι εμείς καλά τα κάνουμε.

Το Υπουργείο Δημόσιες Τάξης με το Πυροσβεστικό Σώμα και λόγω της αρμοδιότητας καταστολής των πυρκαγιών είναι αυτό που πρέπει να έχει το γενικό πρόσταγμα και την τελική ευθύνη. Είναι αυτό που πρέπει να συντάξει τα επιχειρησιακά του σχέδια, να προτείνει δομές και κανόνες συντονισμού και οργάνωσης, είναι αυτό που πρέπει να προτείνει τα απαιτούμενα μέσα, το αναγκαίο προσωπικό και είναι αυτό τελικά που θα διαχειριστεί το σύστημα για να έχουμε το ποθητό αποτέλεσμα. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι οι επιχειρήσεις καταστολής των μεγάλων δασικών πυρκαγιών μόνο με πραγματικές πολεμικές επιχειρήσεις μπορεί να συγκριθούν.

Το Υπουργείο Εσωτερικών με τη Γεν. Γραμ. Πολιτικής Προστασίας κατ' αρχή θα πρέπει να είναι αυτό που αφού έχει όλα αυτά τα σχέδια έγκαιρα, θα συντονίζει τον Κρατικό μηχανισμό, θα ενεργοποιήσει τους συναρμόδιους φορείς και θα εξασφαλίσει τα αναγκαία μέσα ώστε τον Μάιο ο καθένας να είναι εκεί που πρέπει όπως προβλέπεται με τα αναγκαία μέσα και όχι οι εποχικοί να προσλαμβάνονται τον Ιούνιο, τα ελικόπτερα να δηλώνουν επιχειρησιακή ετοιμότητα τον Ιούλιο και οι φορείς Τοπικής Αυτοδιοίκησης να μαθαίνουν τα καθήκοντά τους και τις υποχρεώσεις τους μετά την φωτιά όταν πηγαίνουν κατηγορούμενοι ή όταν θέλουν να στηρίξουν κατηγορίες σ' άλλους.

Η τοπική αυτοδιοίκηση να αναλάβει τις ευθύνες της σε ότι αφορά τις χαμηλότερες, τον εξοπλισμό και την ετοιμότητα των υδροφόρων και σκαπτικών μηχανημάτων, την κατασκευή δικτύων και υδροστομιών σε περιοχές πλησίον των δασών. Να βοηθήσει στην ενημέρωση, πληροφόρηση και ενεργοποίηση του πολίτη. Να καλλιεργήσει και να τονώσει το θεσμό του εθελοντή Πυροσβέστη.

Η κεντρική πολιτική κατεύθυνση της προστασίας του δασικού περιβάλλοντος δεν πρέπει να είναι σε ευθεία αντίθεση και πολλές φορές συγκρουόμενη με τις τοπικές κοινωνίες, τις κατά τόπους ιδιομορφίες και τα τοπικά με την καλή τους έννοια συμφέροντα. Πρέπει

Η αρμοδιότητα ανατίθεται τα καθήκοντα προσδιορίζονται και η ευθύνη ζητείται

να γίνει αντιληπτή η επιτακτική ανάγκη σύντομης ολοκλήρωσης του Εθνικού Κτηματολογίου και η δημιουργία ξεκάθαρα νομικού πλαισίου για την αλλαγή χρήσης γης και για την απαγόρευση οικοδόμησης στις καμένες δασικές εκτάσεις.

Το Υπουργείο Γεωργίας θα πρέπει να στηρίζει τη Δασική Υπηρεσία για να πετύχει στην βασική της αρμοδιότητα της πρόληψης των δασικών πυρκαγιών, την διάνοση αντιπυρικών ζωνών, την αποκατάσταση των πληγέντων περιοχών και τελικά πρέπει να αντιληφθεί ότι οι δασικοί έχουν σημαντικά καθήκοντα και χωρίς την αρμοδιότητα καταστολής των δασικών πυρκαγιών.

Πρέπει να διαχειρισθούν τον δασικό πλούτο της χώρας και να μην αφήσουν να επικρατήσουν πολιτικές αφανισμού του ή κερδοσκοπικής εκμετάλλευσής του. Πρέπει να συμμετέχουν ενεργά σε όσα όργανα προβλέπεται από τον Νόμο και να μην είναι επιδεικτικά απόντες όπως φέτος που αν και ήταν υποχρεωτική η συμμετοχή δασολόγου στο Σ.Κ.Ε.Δ. (Συντονιστικό Όργανο) όλο το καλοκαίρι δεν παρουσιάστηκε κανένας. Αν όπως λένε ότι το δάσος είναι το σπίτι τους, τότε κανένας νοικοκύρης δεν φεύγει μόλις παίρνει φωτιά το σπίτι του γιατί ήρθε η αρμόδια Υπηρεσία να τη σβήσει. Για φανταστείτε τι θα είχε συμβεί μέχρι το 1998 αν η Πυροσβεστική αρνιόταν να συμμετάσχει στην κατάσβεση των δασικών πυρκαγιών και μάλιστα με δυνάμεις πολύ μεγαλύτερες και αξιολογότερες απ' αυτές της δασικής, επειδή δεν είχε αυτή την αρμοδιότητα καταστολής.

Το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας πρέπει να πούμε ότι διαθέτει πάντα τις δυνάμεις του, προσωπικό και μέσα, για τις επιχειρήσεις αλλά πρέπει και εμείς να μπορούμε αφενός να τις εκμεταλλευτούμε και αφετέρου να προγραμματίζουμε τις ανάγκες και να κωδικοποιούμε τις απαιτήσεις για να έχουμε καλύτερο συντονισμό.

Αφού λοιπόν τοποθετήσαμε και εμείς εαυτόν στους σχετικούς ή άσχετους και είπαμε διάφορα μεγαλόσχημα για τα πρέπει και τα πως ας πούμε και τα δικά μας, του Πυροσβεστικού Σώματος.

Δεν έχουμε το δικαίωμα να σιωπήσουμε, δεν έχουμε την πολυτέλεια να περιμένουμε να δούμε, γιατί τότε θα είμαστε συνένοχοι.

Ας αρχίσουμε από τον ίδιο τον Νόμο 2612/1998 που αναθέτει στο Πυροσβεστικό Σώμα την αρμοδιότητα καταστολής των δασικών πυρκαγιών. Αν και έχουν περάσει δύο (2) χρόνια και έξι (6) μήνες όχι μόνο δεν έχει εφαρμοσθεί στο σύνολο του αλλά έχουν αλλοιωθεί και βασικές του διατάξεις.

Γιατί κ. Υπουργέ

- αν και προβλεπόταν η πρόσληψη 2.500 νέων πυροσβεστών έχουν προσληφθεί μέχρι σήμερα μόνο 1.500

- αν και προβλεπόταν η πρόσληψη 120 Αξιωματικών δασολόγων δεν έχει προσληφθεί κανένας

- ενώ κρίθηκε αναγκαία η θέσπιση του Διοικητή Νομού για το συντονισμό των Υπηρεσιών κάθε Νομού στη συνέχεια και αφού μερικοί "ημέτεροι" πήραν τις θέσεις καταργήθηκε αυτή η βασική διάταξη.

- Αν και έχουν περάσει 2,5 χρόνια δεν έχει γίνει μια ολοκληρωμένη μελέτη για την αναδιοργάνωση του Π.Σ. στο σύνολό του παρά

μόνο πρόχειρα με σκόρπια "φωτογραφικά", πολλές φορές, Διατάγματα χωρίς στόχο, χωρίς πρόβλεψη, χωρίς επιχειρηματολογία ιδρύονται ειδικές υπηρεσίες, ιδρύονται κλιμάκια και άλλα πολλά.

- Έχει να γίνει διαγωνισμός για την σχολή Αρχιπυροσβεστών 4 χρόνια με αποτέλεσμα να υπάρχουν πάνω από 800 κενές θέσεις Υπαξιωματικών με ότι αυτό μπορεί να συνεπάγεται για τη λειτουργία του Σώματος.

Κε Αρχηγέ

Είναι αναγκαίο να επανασχεδιασθεί ο επιχειρησιακός σχεδιασμός με αυτάρκειες περιφερειακές δυνάμεις. Είναι αναγκαίο σε κάθε περιφέρεια να ιδρυθεί και να λειτουργήσει 199 Σ.Ε.Κ.Υ.Π.Σ. (Συντονιστικό κέντρο). Να ιδρυθούν και να λειτουργήσουν Ειδικές μονάδες αντιμετώπισης δασικών πυρκαγιών με πεζοπόρα τμήματα, με εναέρια μέσα, ελικόπτερα ή μικρά πυροσβεστικά αεροσκάφη σύγχρονης τεχνολογίας που θα αντικαταστήσουν τα παλαιά και επικίνδυνα ΡΖΛ, με ειδικά οχήματα και μηχανήματα καθώς και ειδικό εξοπλισμό.

Δεν μπορεί να γίνονται επιχειρήσεις σ' όλη την Ελλάδα με μεταφερόμενο προσωπικό με επικεφαλής και συντονιστές που πρώτη φορά πηγαίνουν στον τόπο των επιχειρήσεων χωρίς να γνωρίζουν την περιοχή και πολλές φορές εξαντλημένοι από το πολύωρο ταξίδι. Πρέπει να ληφθεί σοβαρά υπόψη η καταπόνηση του πυροσβεστικού προσωπικού. Φέτος οι πυροσβέστες επιχειρούσαν επί 120 συνεχείς ημέρες με λίγες ημέρες ανάπαυσης για 3, 4, και 5 ημέρες συνέχεια χωρίς ατομικό προστατευτικό εξοπλισμό, χωρίς υποστήριξη, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη ωράρια, εργατικά δικαιώματα, συνθήκες ασφάλειας και με συνεχείς επιφυλακές. Να δεχθούμε ότι το 1998 αυτό έγινε γιατί ήταν η πρώτη χρονιά και το 2000 ήταν ειδικές οι συνθήκες, το τονίζουμε όμως για να μην θεωρηθεί το φιλότιμο ως αδυναμία και περιμένουμε.

Το προσωπικό λόγω της έντονης ψυχολογικής πίεσης αρχίζει να αισθάνεται ένοχο που ζητάει άδεια, που ζητάει ρεπό, που έχει οικογενειακές και κοινωνικές ανάγκες. Η διαχείριση προσωπικού είναι ένα κρίσιμο ζήτημα που πρέπει να προσεχθεί ιδιαίτερα γιατί το προσωπικό δεν είναι για μια χρονιά αλλά για μια ζωή, γιατί το προσωπικό δεν είναι αναλώσιμο, γιατί το προσωπικό θέλει στήριξη ηθική και υλική, θέλει κίνητρα και επιβράβευση και πρωτίστως πρέπει να εξλειφθεί η έλλειψη αξιοκρατίας σε όλα τα επίπεδα στελέχωσης της Υπηρεσίας, και τα στελέχη αφού καθίστανται ικανά με την διαβίου εκπαίδευση και επιμόρφωση να επιλέγονται οι αξιολογότεροι κάθε φορά για την στελέχωση της. Γιατί η αναξιοκρατία είναι ανασταλτικός παράγοντας στην πρόοδο και την εξέλιξη των αξιωματικών που τελικά αποβαίνει σε βάρος της συνολικής αποτελεσματικότητας του Σώματος.